

SZEGEDI

ÜNNEPI
HETEK

Az V. Művelődéseméleti Nyári Egyetem előadásai a Biológiai Kutatóközpontban, délelőtt 9 órától.

XVII. Szegedi Nyári Tárlat a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai Képtárában, augusztus 20-ig.

Kalmár Márton szobrászművész szabadtéri kiállítása a Bartók Béla Művelődési Központ udvarán, augusztus 30-ig.

Fotóklubok 12. Szegedi Szalonja. Kiállítás a Bartók Béla Művelődési Központban, augusztus 21-ig.

Joó József műgyűjteménye. Kiállítás a Juhász Gyula Művelődési Központban, augusztus 20-ig.

Kosztá Rozália festőművész kiállítása a November 7. Művelődési Központban, augusztus 20-ig.

Kiss Sándor szobrászművész kiállítása a Móra Ferenc Múzeum kupolacsarnokában, augusztus 20-ig.

Iróportrék. Molnár Edit fotókiállítása a Sajtóház Művészklubjában, szeptember 15-ig.

Könyvkiállítás a Technika Házában, augusztus 8-ig.

Művészet és otthon 1976. Kiállítás a Gulácsy Lajos-teremben, augusztus 19-ig.

Száz év Szeged zenei életéből. Kiállítás a Somogyi-könyvtárban, augusztus 20-ig.

Numizmatikai kiállítás a Juhász Gyula Művelődési Központban, augusztus 8-ig.

A Móra Ferenc Múzeum állandó kiállításai.

Centenárium Ipari Vásár és Kiállítás a Marx téren, augusztus 8-ig.

IV. Nemzetközi Ökolívó Kupa a Sportcsarnokban, délután 5 órától.

A közönségsiker tovább tart

Háztartási gépek a vásárbán — Szakmai napok és bemutatók

A Centenárium Szegedi Ipari Vásár nyitvatartása lassan a vége felé közeledik, de a közönség érdeklődése nem mérséklődött iránta. A kiállítók is e napokban értek el tárgyalásaik, meg egyezéseik csúcsára. Szakmai napot és tájékoztatót rendezett szerdán az Alföldi Porcelángyár, a TÚZEP Vállalat, valamint a Bács-Kiskun megyei Állami Gazdaságok és a Békés-Csongrád megyei Állami Gazdaságok Szakszolgálati Állomása. A szakemberek találkozóinak hasznosnak bizonyultak, több kooperációs meg egyezésre is sor került.

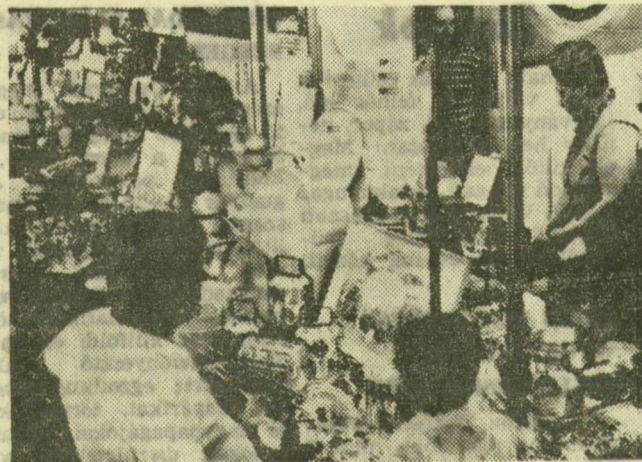
A szegedi ipari vásárbán jelentős szerepet játszanak a tartós fogyasztási cikkek, sőt mondhatni azt is, hogy ez volna a fő jellemzője a vásárnak. A textilárak, konfekciók mellett a háztartási gépek, berendezések és felszerelések iránt nagy az érdeklődés a látogatók körében. A Jászberényi Hűtőgépgyár termékeit sokan megcsodálják, különösen az új típusú hűtőszekrények iránt érdeklődnek. A kereskedelmi és vendéglátóipari cégek is tárgyalásokat kezdtek a gyárral klímakészülékek, sörshordók, valamint zárt- és mélyhűtő pultok vásárlására. A Hajdúsági Iparművek háztartási készülékei: automata és keverőtárcsás mosógépek, centrifugák, forróvíz-tárolók, porszívók, lapradiátorok és villamos ruhaszárítók — keltették föl a látogatók és a szakemberek érdeklődését.

Sok aprósággal is jelentkeztek a termelővállalatok és kereskedelmi cégek. Örvendettek, hogy néhány ipari szövetkezet valóban a lakossági szolgáltatást tekintve elsőrendű feladatának és a szegedi vásárbán is bemutatja cikkeit. Így a budapesti Autófém Szövetkezet 2-4 —6 duplár adó és újszerű kávéfőzőt és nagyon tetszetős szamovárjait keresik. Kár, hogy a két évvel ezelőtti, éppen a szegedi vásáron bemutatott szamovár még mindig nem kapható az üzletekben, mert nem tudnak megegyezni a termék árán.

Sok hasznos cikket mutat be a Meteor Szövetkezet, vasalódeszkákat, állványokat, előszobafalakat, fogasokat,

Az Egyesült Vegyiművek bemutatója

Az Alumíniumáru-gyár bőséges áruválasztéka

karnisokat és olyan kis kombinált gurulóasztalokat, amely zsúrasztalnak, tévének, vagy telefonasztalnak is használható. A szövetkezet vezetője elmondta, hogy a szegedi vásárnak sikerült több hasznos együttműködési megállapodást kötniük olyan partnerekkel, akiket hosszú ideje keresnek, de eddig eredménytelenül jártak.

A Kiskunhalasi Fa- és Építőipari Szövetkezet „filézés” című cikke, egy kis fakaparró igen kapos, hiszen arra szolgál, hogy a teflonbevonatú edényekhez használják, mivel a fémek könnyen főlseríti a bevonatot. A szövetkezet Angliába exportálja a spatulát, félmillió darab számban. Jó volna, ha a hazai üzletekben is árulnák, vagy a teflonedényekhez

mellékelnék, mint a vásárbán teszik a VIDIA eladóhelyén. A kiskunhalasi szövetkezet nagyobb terméke a tárgyaló, vagy tartózkodókocsi, amely 8,5 méter hosszú és 2,5 méter széles. A kocsi terében tartózkodnak a szakemberek. A szegedi olajmedence részére már vásároltak is egyet, de érdeklődik a kocsi iránt a geodéziai vállalat, a hortobágyi halgazdaság, a posta műszaki osztálya, továbbá útfenntartó vállalatok és termelőszövetkezetek.

A C pavilonban alighanem legnagyobb sikere az Alumíniumáru-gyárnak van. A jó nevű budapesti vállalat 700 —800 millió forint értékben gyárt háztartási edényeket, s 75 országba exportálja termékeit. Egyedül ez a vállalat állít elő alumínium gázpalackot, mely könnyű és igen gazdaságos. Kedvelt gyártmányuk a sípoló tejforraló és teaforró. Siklós Imre, a vállalat marketingvezetője elmondta, hogy első ízben vesznek részt a szegedi ipari vásáron, és kitűnőnek tartják a kiállítást, jó piackutatási lehetőséget és természetesen üzletkötési fórumot is jelent számukra, de egyben felkészülést az ősi budapesti nemzetközi vásárra. A kiállítási helyükön állandóan sokan vendégeskednek, aminek egyik magyarázata, hogy Juhász László főszakács irányításával naponta 10 ezer darab palacsintát sütnék teflonedényben, és a látogatók ingyenes kóstolóban részesülnek. Segíti őket ebben a propagandamunkában a szegedi tejipar, a VIDIA, a Delta vállalat, és a FÜSZERT.

A háztartásokban nélkülözhetetlen a mosószer és tisztítószer. Az Egyesült Vegyiművek, mint a szegedi ipari vásár legrégebbi kiállítója, ezúttal új termékkel ugyan nem jelentkezett, de bemutatja a közkezdvelt Ultra-családot, kéztisztító szereit és más tisztítószereket. A háztartást segíti, korszerűsíti a Tisza Bútoripari Vállalat által kiállított praktikus konyhaberendezések egész sora.

Szobrok, festmények, fényképek

KALMÁR MÁRTON SZOBRAI évek óta a szegedi szobrászat meghatározó alkotásai közé tartoznak. Tiszteletre és szeretetre méltó, szelíden-szép szobrokat készített Kalmár Márton, alkotásain nincs semmi a ma, különösen a fiatal szobrászok között oly divatos rafinériából, plasztikai bravúrból, hiányzik az erőszakolt kísérletezés, a szándékolt megdöbbentés. A plasztika más útját járja Kalmár, a klasszikusabb, az eredendőbb, az ősi utat. Alkotásaiban a szépséget mutatja föl a fájdalom, a feszültség, a gyötrellem ellen. Az embert ábrázolja, a föld legcsodálatosabb teremtményét. Évek óta bizonyítja, hogy csak megélt élményekből képes szobrot készíteni. Élményeinek máig legerősebbike a közvetlen emberi kapcsolatokhoz kötődik: szobrainak témája elsősorban a szerelem, a család.

Mostani tárlatán túlnyomó többségében kőszobrokat láthatunk. 1974-ben megrendezett első önálló kiállításán Kalmár Márton főként parányi olomszobrokat állított ki, néhány remekbe faragott karakteres portré és rajz kíséretében. Az azóta eltelt két esztendő alkotói termése — minden valószínűség szerint egy megtisztelő megbízás inspirációjára — jó részt kőbe faragott szobor. Férfi és nő, kislányalak, női akt, anya és gyermeke, gyerekkorok, a kötömből éppen kibontott figurák, arccok, kezek. S mellettük tu-

catnyi parányi szobor: a játék, az öröm olomba öntött „karcolatai”. A tárlat együtt, egészében az emberi szépségnek, a szerelem, a család erejének, az élet szépségének és folytonosságának vallomásátékü és -erejű művészi ars poeticája. A kiállítást a Szegedi Ünnepi Hetek egyik szép képzőművészeti rendezvényét a Bartók Béla Művelődési Központ udvarán rendezték meg. Azt hiszem, nem tévedek, ha megkockázatom: új, nagyszerű kiállítóhelyet gazdagítottunk. A zárt belső udvar arányai, a néhány fa vibráló lombkoronája, a szalagnyi zöld pázsit és néhány bokor nagyszerű környezetet szabadtéri szoborkiállításoknak: egyszerre emberi léptékekkel mérhető intim tér, emberalkotta építészeti egység és természeti közeg.

JOÓ JÓZSEF MŰGYŰJTE-MÉNYE egy olyan sorozat örömmel és tisztelettel üdvözlendő láncszeme, mely jó néhány évvel ezelőtt éppen Szegeden, éppen az ünnepi hetek keretében kezdődött el. Az tudniillik, hogy a vidéki magángyűjtemények közül elsőnek a szegediek kerültek nyilvános bemutatásra, éppen a nyári fesztivál kiállításainak sokszínű forgatagában. Az első siker után két esztendőig hiányzott a programból a gyűjtemények nyilvánosság-

ra bocsátása. Jó néhány mende-monda, hír és álhir kapott szárnyra, ám a Juhász Gyula Művelődési Központban most megrendezett kiállítás, mely Joó József műgyűjteményének legszebb darabjait tárja közönség elé, bizonyítja, hogy csak átmeneti pauszáról volt szó. Joó József — a bemutatott anyag példa rá — következő gyűjtő és szigorú szemű műpártoló. A bemutatott ötven alkotás, döntő többségében festmény, azt látszik bizonyítani, hogy elsősorban ennek a tájnak immár klasszikus képzőművészeinek alkotásai érdeklik. Főleg szegedi és hódmezővásárhelyi festők képeit mutatja be, többek között Endre Béla, Tornyai János, Csizmadia Kálmán, Dinnyés Ferenc, Dorogi Imre, Erdélyi Mihály, Kohán György, Nyilasy Sándor, Tápay Lajos, Károlyi Lajos alkotásait. A fiatalabb, kortárs művészeket Fejér Csaba, Csikós András és Koszta Rozália képviseli. Mellettük olyan figyelemreméltó alkotások is sorakoznak, mint Molnár C. Pál öt olajképe, Csáky-Maronyák József tájbrázolásai, Imre István nagyszerű vízfestménye és Szabó Vladimir nagyméretű vászna. Joó József anyagának bemutatásával megosztotta velünk, érdeklődők szavaival „a műalkotások által keltett örömet”.

MOLNÁR EDIT IRÓ-PORTRÉI sorakoznak a Sajtóház Művészklubjának falain. A két évvel ezelőtti, budapesti kiállítás megnyitójában Juhász Ferenc „a Halandóság Törékeny Arcai”-nak és „a Maradandóság Törhetetlen Arcai”-nak nevezte a Balázs Béla-díjas fotóriporter írókról, költőkről készített fényképeit. A XX. századi magyar irodalomnak a pillanat művészete által megörökített szép pantheonja ez a kiállítás. Több mint egy évtized szigorú, következetes, sok ismeret és nyíltságot igénylő munkájának eredménye ez a nagyszerű gyűjtemény. Hatvány Lajos, Füst Milán, Dutka Ákos, Aprily Lajos, Veres Péter, Szabó Pál, Kassák Lajos, Tersánszky Józsi Jenő, Németh László, Lengyel József, Simon István, Lukács György — mind-mind már csak ezekről a képekről nézhetnek ránk. De itt vannak az élők is, az élő klasszikusok, Déry Tibor és Illyés Gyula, Juhász Ferenc, Nagy László és a többiek. Nem a hagyományos értelemben vett portrék ezek a képek. Olyan pillanatok öröklöttek meg, melyek magukba sűrítnek jellemet és életművet, s melyeknek segítségével az írók és költők személyes ismerősünkké válnak, akiknek könyveit ezután másképpen vesszük a kezünkbe, s akikről ez az arc marad meg bennünk az egyetlen, hiteles, személyes élménynek.

Tandi Lajos

Kalmár Márton szobrai

Muzsikáló udvar

Akár szemléltethetnénk a barokk és klasszikus muzsika népszerűségéhez a Szegedi Kamarazenekar kedd esti hangversenyét. Kifürkészni titkát persze nehéz a példátlan érdeklődésnek, mitől is télt meg zűföldül a városi tanácsház udvara: Garay György vendégjátékának híre éppoly vonzó lehetett, mint maga a program. Antonio Vivaldi 446 koncertjából éppen az a négy, amihez az évszakok nevét illeszti a zenetörténet, s ami fölhangzott bár nem egyszer filharmóniai műsorainkon, hangversenyeken, mégsem hallgathatjuk eleget, képtelen vele betelni az ember. Ehhez jött szünet után Mozart három divertimentója, a meglehetősen közismert D-dúr (K. 136) mellé a sorozatszámban következő B-dúr és F-dúr: egyszóval paradés kínálat, elgyönyörködtető nyáresti program.

Bizonyos, a Szegedi Kamarazenekar látványosan megszolgált a publikum kitűnő bizalmát. A szegedi szimfonikusoknak azon muzsikusaiból alakult az együttes, akikben a megnyilatkozás többletének ingere kellő vállalkozókedvvel párosult a minőségibb feladatokat támasztó kamarazenéléshez, következésképpen látható élvezettel játszanak, ami átsüt a nézőterre is, fölkeltnél a néhai házikoncertek meg-hitt, bizalmas légkörét. Valójában az est élményét az a kölcsönös inspiráció adta, ahogyan Garay jelenléte — rendkívül kímunkált, elasztikus, a muzsika intimitá-

sait megszó, behézlő hegedűjátéka — hatott az együttesre, általa pedig a zenekar a közönségre. A négy évszakot nemcsak tőlük hallottuk már az utóbbi időben (akkor Várnagy Lajos szülőjével), de a Rudolf Barsaj vezette fiataloktól, a nagyszerű Moszkvai Kamarazenekartól is. A keddi koncert mégsem ébresztett nosztalgiaikat, hiszen maradéktalanul érvényesültek a mű látványos kontrasztjai, eleven lüktető természeti képei, ugyanakkor a concerto grossók romantikusan lobogó szenvedélyességéből Vivaldi szemérmes lírája, poézise sem hiányzott. Hangulatában hangvételében szerencsés választás volt Mozart divertimentóival folytatni a koncertet. Ez a zenéi forma, a divertimento, Mozart fantáziájában a szó ősi jelentésétartalmát idézi föl, amolyan gondúzó szórakozást, örömhözó házizenét. S ha egyik-másik tételből a játék mómora nem is szakad föl azzal a természetességgel, briliáns kifejezőkedvvel, ahogyan például a D-dúr divertimentóban valósággal kacérokodtak a közönséggel, azért a hangzások mindvégig feszes, meggyőző, áttetszően tiszta maradt.

A vezénylő Pál Tamás pedig újabb hitvallást tett a klasszikus muzsika mellett: bizonyára állandó közönségének is tanulságos „utazást”, holnapi koncertélményeket ígér, ha zenészeivel ennek kamataiból gazdálkodnak majd...

N. L.